

Nakloň ucho své a slyš slova moudrých.

Šalamoun

Život je tragedie pro toho, kdo cítí a komedie pro toho, kdo myslí.

J. Swift

Břemena méně tíží ty, kteří je nesou obratně

Seneca

Chtěl bych mít kapku štěstí, nebo sud rozumu.

Ménandros

Zmije říká: já se nesvím, to cesta je klikatá.

Zmije

Čínské přísloví

Ať čerpáš i z moře, nabereš přece jen tolik, kolik pojme tvůj džbán.

Híndustánské přísloví

Žena, která hledá manžela, je nejbezohlednější ze všech šelem.

G. B. Shaw

Největší nemorálnost je zabírat místo, které nemůžeš vyplnit.

Napoleon

Natahuj se podle toho, jakou máš postel.

Cervantes

Káva má být horká jako peklo, černá jako ďábel, čistá jako anděl a sladká jako láska.

Taylllerand

Kdo nedělá nic pro druhé, nedělá nic pro sebe.

Goethe

Moje žena mne tak miluje, že mi někdy i rozumí.

Pascal

Teď když jsme se naučili létat v povětří jako ptáci a potápět se jako ryby, zbývá už jen jediné: naučit se žít na zemi jako lidé.

G. B. Shaw

Hledáš pomocnou ruku? Nalezneš ji nejjistěji na konci svého ramene.

Mark Twain

Ó, šťastný smrtelník! Nikdy neopomenul zažertovat.

Cicero

Kdo se vynáší, nestojí vysoko

Lao-c

Buď mlč, nebo řekni něco, co je lepší než mlčení.

Pythagoras

Kdo mění víru, neměl žádnou.

Karel Čapek

Světlo, i když prochází špínou, se neznečišťuje.

Sv. Augustin

Dobří kráčejí vyrovnaným krokem. Ostatní, aniž o nich vědí, tančí kolem nich dobové tance.

F. Kafka

Ženy nevědí, co chtějí, a nedají pokoj, dokud to nedostanou.

O. Wilde

VZDUTÉ VLNY

Michal Sedloň

Moře se vzpíná,
kladivem tluče na skaliska,
ráz a ráz a ráz,
třeše se a vzteká,
je mu zima,
zdvihá hlas,
po slunci se mu stýská,
které mu uteklo na jih,
do Sicilie.

Moře je albatros
a křídly bije.

Čím jsou mu lidé?
Za okenicí
sledují jeho hněv a vzdory.
Vlny a vlny,
doly a hory.
A jen ti jsou mu blízcí,
kdo se jich nepolekají.
Námořníci.

Jsou prosoleni jeho solí,
jeho bouřemi ošleháni.
Kyvadlovými hodinami
měří svůj čas.
A jejich srdce ví, co zvolí:
prudký let vzhůru -
strmý sráz.

Čím je jim moře?
 Divoký kůň,
 kterého nikdo neosedlá?
 Hřeben, jenž věčně pročesává
 tu jejich hlavu neklidnou?
 Moře, má lásko,
 vlny jdou
 mým srdcem v slunci, za psoty,
 ať na přídí jsem,
 ať u kormidla.
 Jsem námořník.
 A kdo tě zná tak jako já?
 A kdo mě zná tak jako ty?

Moře se vzpíná,
 průzkumné hlídky příbojů
 vpřed bez ustání vysílá,
 k útoku troubí na polnici,
 že kdyby zde hradba nebyla,
 přes parky, domy, hotely,
 přes lampy cesty osvětlující,
 zuřící voda by se přelila
 a na živu by zůstali
 jenom námořníci.

Však vzduté vlny k břehům hnané,
 příboj, jenž připravuje vpád,
 se přes útesy nedostane
 a utiší se jako kolikrát,
 když budou břehy,
 i my, pozemšťané,
 proti všem živlům
 pevně stát.

9. 8. středa

9. srpna roku 1942 se již ve čtyři hodiny ráno objevily
 na telegrafní staničce Nymburk těchto lidí bylo celkem
 německého vozu, v nichž pokračovali i starostliví rodice
 připravěni rozloučit se se svým nábožensky odhodlanými
 na těžkou práci. Vedoucí práce Hansa Pauli - johan
 a jeho zástupce Pindak udělali poslední pokusy
 a konečně se celý odstup dětí rozbíhají ke dvířkům
 příslušného vlaku. Poslední samostatní poslední
 se napomenutí a vlak se vydal na svou každodenní
 cestu do nádraží Praha Střed. vlak se bral na vyja-
 m a spívalo se, takže cesta do Prahy rychle ubíhala.
 v Praze bylo mnoho lidí, ale ani tu hodinu
 chlapci nepřipravili spíše naopak. Několik se již
 také intenzivně snažilo prohledat schránky po odchodu
 zavarovat, že musel zakrout správcem úschovny a radně
 jim vyprázdnit, což vedlo všeobecně veselí, které bylo
 samozřejmě největší u polovojenských delikventů.
 Dalšími prostředky se předtím nastupem do vlaku
 kde jsme zabrali celý jeden oddíl motorového přípojného
 vozu, takže naši odstavci nikdo neměl.
 v půl desáté jsme vystoupili v Ralském, ale zde
 nás čekalo první sklamaní. Máme jsme hledali auto-
 lus, který měl být podle smlouvy s Ralským ústavem ČSAD
 představen před nádražím a měl nás odvést do Štýř.
 Čas ubíhal a autolus stále mýdle! Konečně Pindak
 který měl na starost dopravu na práci telefonoval
 do kanceláře ČSAD, kde na ob jeho objednávku s ne-
 dopatěním zapomenuli. Šli jsme od nás, že se napro-
 st - a opravdu: když jsme již pokojně seděli v
 poloprázdňém autolusu a ujetí do krajiny, která
 před námi začala vytvářet své kopce a šedé
 porostlé a lesnatými lesy a červenými boaricemi.
 Od štýřského mostu jsme šplhali leskolonnou cestou
 po šedé skále nad Bečankou, až jsme konečně
 stáli na velké lodi levanan, a jedné strany
 obar a z druhé strany chráněnou lesem, a vedle
 se vyprávěl kopce se šerinnou studovněho knadru
 Týřova. Východní jsme byli velice nádherně vzhledem

našeho starajci sakladny a jen zme čekali na přijetí
nakladního auta s potřebným materiálem. Záhře již
při nedohraní vesli do řeky, aby sechládili na
lita salata sluncem horkého lepkého polehu.
Čekali zme dlouho, ale konečně se na druhé straně řeky
ovál mota velkého nakladního a řidič se zastavil
před lodem přes Beranov. V kabíně seděli Petr,
Kansa Polák a Víši, kteří pomáhali v Nymburce nakládat
a nyní jako všichni (ostatní) se rájně sledovali, jak
se těžká lodovka bude lodit za vodou. Automobil
se opatrně rozjel, ale odra vjel do vody, vyjel rychle
a hrál před sebou vlny. Z mlá, ledi byl porádný
vyfuk se valily čemé chuchvalce plynu, ale ledyí stoj
vjel do přední řeky, náhle mota zhasl a čekali hladi-
na, panab se uklidňuje, byla zase dítá. Řidič se
pokoušel svou světl mota do chodu, ale marně. Voda
salila veduchové filky a pravděpodobně vnikla do valení.
Nežla jiná možnost, než čekat se pro pomoc do
místního JSD, aby přijeli s nakladem a auto vytáhli
na břeh. Než se čekali, kteří si pro nábla nahli
s uvažní všimn labanici řetěz vodou a pod vedením
Kansy Poláka a Bindaha začali vyhládat. Píše to nežla
lehka, vlastně ledyí náhle moudí hoši nedodržovali pořá-
nan kávan, ale ledyí přijel automobil lesního sívodu,
aby šokotance vytáhl z vody, slyšalo se jen vyčítání
podřady. Konečně však i ty byly na labanici, a tak
se začal slavit labo, bohužel však s velkým spadem.
Petr a Kansa Polák vyměnili tvar labora a pod
dohledem vedení labora se vstýčily na lince přes
podřady, které byly s přechodem hny a proučk lepač
ti přicházejícího křídlem polnyky ostatní různými cestami,
pod nimiž zápatí náhle unavení hoši. Hlídky tu
na ještě nežly neboť vestaví materiál byl raděten
do dvou podřad a do jedné se s mlá a lehl
Víši a do druhé Bindaf. Ti dva se pak polnyky
velikou plachtou přehrávali, ke luncy a spali
stejně dobře jako ostatní.

10.8. čtvrtek

1
 První byla silná bouře. Z mraku se valily proudy vody a bylo světo jako vedne, proto se bu přestali hýbat. Vichur a Pindáři natčelo pod celou káse spali jako v nylacel. Jinak vřak noc proběhla klidně, a tak jakmile ^{prve} ~~ráno~~ poridali, vřli jme se opt do práce. Vichur a dokarčeli nřpam stann a potupř odčarčeli pod vedemim nřjet nřdu a jolnřho indovat kudy, kachim a odpadovč jann, raliuco Hana Bolč, Bel, Viki, Pindáč a Bolč staveli nřdčar. Celř den proběhl v přivě práci přerušovaně jen občasnřm občunřim do vody, neboť hřlo bylo ne- olyčřvč. Vřledy vřch se vřak dostavly ^{propř} vřchřm podobnř labora potřst vřchřm kudy labora. Když se nad nřdčim raličela vřtelka hřvčd, labor nř mčel, jen přm klidka přchčela mesi stann a kudy a z nřdčela stann se křmela rai vřchč poslednř nřpřvalč, hřt se jřtř mřchčlo křalili čas přd fanřm čbř křmřly nebo čřtopřch.

11.8. pátě

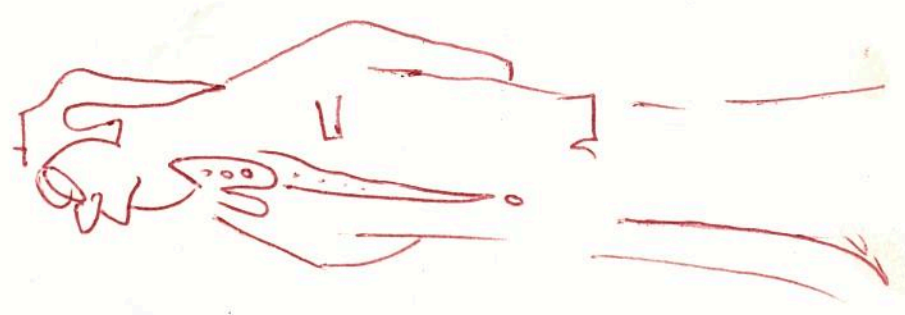
Třetř den polyh v laborě byl vřmřn opt vřstavč labora. Bylo mřmo dostavč kudy, raiobovaci stan a sklřpč na poharřm. U kudy vřstla sluřna sčbota palivovč dřm, a tak byl labor sabspřch na nřdčile dřm dopřd, a bylo mřmo vřmřn čast odpoledne karpřn a hř kassčballu. Do hř jme se vřchřm vřli se rai palem, a když nřs papřhy sřpřvčho sluřnřha raičaly přli vřpřvčt. ~~hř~~ jme se do vody. J př př hř raič jme se vřch nřmř hřřh. na vřč, hř mřl antobusem přjet Janča Bobič - Jarčel - vřchřm kudy a přstavčl nřmřd sřmř, aly nřs nřdč potřstla pod ~~dopřd~~ pohlasmim hřm jcho hřmř. křvčnř se vřl hřmř

Polník štastlivci, kteří první sporné postavy
v předech sarkád' klidně se radejnými knoží do lába
a máš pítel a vidce věd' starší chlapci z oddělu
Porkubní byl mení mahní. Své polník sácal pěníť
bezprostředně po mltání, a o první sítiny sámalu
jít sedil celý lába i hosti z chovi, pítelkám hlasy:
lytar a flitny pod plachtu kouchyne, aby si raspiral.
Sedeli jme late do noci a banli jme se.

Kudák

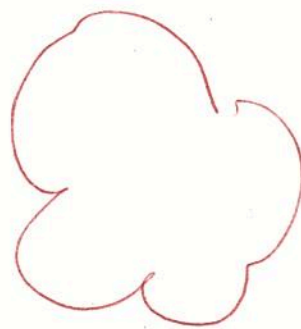
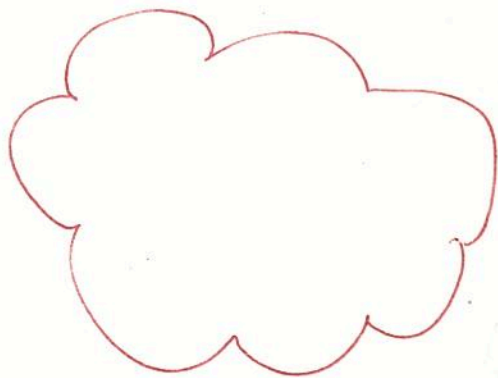
Josef Mlýnský

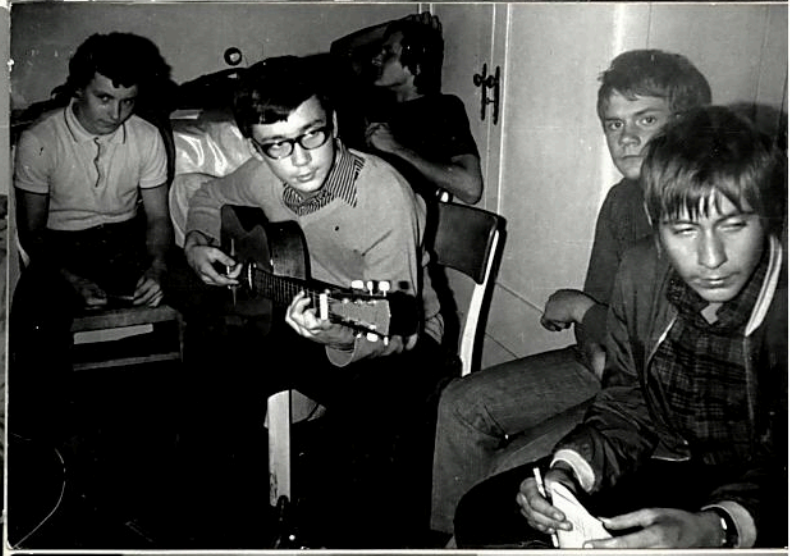
KAREL GOTT, ZPĚVÁK ?!
DOSTANE JEDEN AUTOGRAM,
ALE KUCHLE ČLOVĚČE, CO
SI MYSLÍTE, ŽE MÁM JENOM
VÁS ?!

TO MUSĚLA TVÁ LÁSKA
VZPLAT ZROVNA KDYŽ JSME
ŠLI OKOLO BENZINOVÉ
PUMPY ?! ?

ŘÍJEN 1972

DRAHOMÍRA
KAREL

ZÍTKOVÁ
ŘÍHA

dovolují si oznámit,

že uzavřou sňatek dne 30. prosince 1972

na Místním národním výboru

v Dubném

KAMENNÝ ÚJEZD,
ul. 5. května 349, okres České Budějovice

Za projevené blahopřání předem děkujeme

NYMBURK

